

Panie Naczelniku!

Przyjechałem do Warszawy jako przedstawiciel tej części ludu słowackiego, która nie chce pozostać pod jarzmem czeskim, która walczy za swoją wolność i samodzielność.

Jak prawdopodobnie wiadomo Panu Naczelnikowi, ten ruch wolnościowy zaraz wybuchnął, kiedy pretensje czeskie w tak zuchwały sposób się ujawniły.

Wschodnie komitaty słowackie, jak Spiż, Szarysz, Abauj, Zemplin, Ung i inne - jednym słowem te które leżą na wschód od jeziora Szczyrbskiego - energicznie się przeciwstawiły aneksyjnym dążeniom czeskim.

Ten lud pod względem etnograficznym i językowym jest odmiennym od Czechów, a jest najbliższej pokrewny Polakom.

Jeszcze przed wybuchem rewolucji węgierskiej, w miesiącu październiku sformowała się w Preszowie „Wichodno slowenska Rada”, która walcząc prze-

ciw jarzmu czeskiemu, dążyła do wolności Słowaków.

W Preszowie, w Nowej Wsi i w innych miastach kilkadziesiąt tysięcy Słowaków wypowiedziało się, że nie chcą być niczyimi sługami ani Czechów ani Węgrów, lecz chcą pozostać Słowakami.

Wkrótce tyle ludzi masowo się zgłosiło z komitatów zachodnich, że Rada rozszerzyła swoją działalność nie tylko na komitaty wschodnie ale na całą Słowaczczyznę, a kiedy w grudniu Czesi rozpoczęli okupację Górnych Węgier, Rada wypowiedziała się za republiką słowacką.

Wiec z dnia 17 grudnia w Koszycach wybrał radę rządzącą republiką słowacką, która przed Czechami przemieściła się do Budapesztu.

Otóż tej partii republikańskiej słowackiej i tej rady rządzącej jestem wysłannikiem.

Rząd węgierski sympatycznie się zachowuje wobec tego ruchu wolnościowego słowackiego a nawet wniósł ustawę, która gwarantuje jaknajdalej idącą autonomię i wolność, tak dalece, że naprzekład wszystkie majątki skarbowe jak lasy, kopalnie mają przejść na własność kraju słowackiego.

Zwracamy się teraz z naszą prośbą do brat-
niego narodu polskiego

primo: aby działał w tym kierunku na konferencjach
pokojowych, ażeby lud słowacki nie został pod
jarzmem czeskim;

secundo: aby czempredzej przeprowadził bezpo-
średnią komunikację z nami;

tertio: aby wyrobił żeby deputacja słowacka mogła
wyjechać do Paryża, omijając terytorjum czeskie.

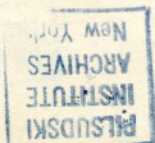
My przedstawiliśmy 24 grudnia nasze prośby
w obszernem memorandum komisji koalicyjnej w Bu-
dapeszcie, i to memorandum zostało osobnym kurje-
rem wysłane do Paryża.

Komisja angielska, która była w Budapeszcie,
poparła nasze prośby do Paryża, a w jakim stopniu
lud słowacki jest po naszej stronie a przeciw Cze-
chom świadczą najlepiej olbrzymie strejki na Sło-
waczyźnie.

W krótkim czasie przybędzie do Warszawy na-
sza deputacja.

W końcu musimy podkreślić, że kraj słowacki
chce w najściślejszym stosunku pozostawać z Węgra-
mi,

chce dać zupełną autonomję narodowościom,
mieszkającym na tem terytorjum,

w końcu, że w najbliższej przyjaźni chce pozostać z bratnim narodem polskim.

Jesteśmy przekonani, że naród polski czuje to wielkie niebezpieczeństwo, jakieby wynikło z ekspansji czeskiej, zzechizowania Słowaków i zamknięcia granicy polskiej od południa, dlatego ufamy, że naród polski całą siłą będzie nas popierał.

W imieniu Rady:

Karol Buliwa

Warszawa d. 17 marca 1919.

MINISTERSTWO WOJSK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA
WARSZAWA

L. D. 513/9 dnia 18 / III 1919.

załącz. Wyzd.